

Cauza C-648/20 PPU

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

1 decembrie 2020

Instanța de trimitere:

Magistrates' Court, Londra (Regatul Unit)

Data deciziei de trimitere:

26 noiembrie 2020

Reclamant:

Parchetul Regional din Svishtov

Pârât:

PI

LA WESTMINSTER MAGISTRATES COURT [Tribunalul Westminster]

ÎN FAȚA DISTRICT JUDGE (MAGISTRATES COURT) GRIFFITHS

ÎN LITIGIUL DINTRE:

PARCHETUL REGIONAL DIN SVISHTOV

Autoritatea solicitantă

și

PL

Persoana căutată

CERERE DE DECIZIE PRELIMINARĂ ADRESATĂ

CURȚII DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

ÎN TEMEIUL Ordonanței instanței de trimitere din 26 noiembrie 2020

ȘI DUPĂ examinarea observațiilor avocatului persoanei căutate și ale avocatului Parchetului Regional din Svishtov.

DISPUNE DUPĂ CUM URMEAZĂ:

1. Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea de Justiție”) întrebările menționate în anexa la prezenta ordonanță în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Anexa la prezenta ordonanță și documentele însoțitoare vor fi transmise în mod prompt Curții de Justiție.
2. Se suspendă toate procedurile ulterioare din prezenta cauză până la momentul la care Curtea de Justiție se pronunță cu privire la întrebările preliminare care îi sunt adresate în anexa la prezenta ordonanță sau până la emiterea unei noi ordonanțe.

26 noiembrie 2020

LA WESTMINSTER MAGISTRATES COURT

ÎN FAȚA DISTRICT JUDGE (MAGISTRATES COURT) GRIFFITHS

ÎN LITIGIUL DINTRE:

PARCHETUL REGIONAL DIN SVISHTOV

Autoritatea solicitantă

și

PL

Persoana căutată

CERERE DE DECIZIE PRELIMINARĂ

FORMULATĂ ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 267 TFUE

INSTANȚA DE TRIMITERE

- 1 Cuprinsul textului cererii de decizie preliminară formulate în temeiul articolului 267 TFUE de Westminster Magistrates' Court (Tribunalul din Westminster) la 26 noiembrie 2020 este reprodus mai jos.
- 2 Adresa instanței de trimitere: Westminster Magistrates Court, 81 Marylebone Rd, Marylebone, Londra NW1 5BR [Anglia].

PĂRȚILE DIN PROCEDURA PRINCIPALĂ

- 3 PI (denumit în continuare „persoana căutată”) este un cetățean bulgar cu privire la care s-a solicitat predare din Regatul Unit în scopul efectuării urmăririi penale în Bulgaria pentru comiterea unei infracțiuni de furt care ar fi fost săvârșită la 8 decembrie 2019.
- 4 Domiciliul ales: Kayders Solicitors, 16 Upper Woburn Place, Euston, Euston, Londra, WC1H OBS, Anglia.
- 5 Autoritatea solicitantă este procurorul Parchetului Regional din Svishtov, Bulgaria.
- 6 Potrivit articolului 136 din Legea privind puterea judecătorească, parchetele regionale reprezintă primul nivel în ierarhia parchetelor din Bulgaria.
- 7 Adresa autorității solicitante: str. Dimitar Anev nr. 2, regiunea Veliko Tarnovo, Svishtov, Republica Bulgaria.

PROCEDURA PRELIMINARĂ DE URGENȚĂ (ARTICOLUL 107) ȘI ANONIMATUL (ARTICOLUL 95)

- 8 Instanța de trimitere solicită judecarea trimiterii preliminare potrivit [OR. 2] procedurii preliminare de urgență prevăzute la articolul 107 din Regulamentul de procedură. Persoana căutată a fost arestată în temeiul unui mandat european de arestare, iar, în prezent, se află în stare privativă de libertate în Regatul Unit exclusiv în temeiul acestei proceduri. Într-un document separat au fost prezentate observații cu privire la acest aspect.
- 9 Instanța de trimitere a acordat persoanei căutate anonimatul. Curtea de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea de Justiție”) este invitată să procedeze în același mod în conformitate cu articolul 95 din Regulamentul de procedură

PROCEDURA ÎN FAȚA INSTANȚEI DE TRIMITERE

- 10 Procedura în fața instanței de trimitere privește un mandat european de arestare emis de autoritatea solicitantă la 28 ianuarie 2020 [certificat de National Crime Agency (Regatul Unit) la 20 februarie 2020] și având ca obiect predarea persoanei căutate către autoritățile bulgare în scopul efectuării urmăririi penale pentru comiterea unei infracțiuni de furt care ar fi fost săvârșită la 8 decembrie 2019. La 11 martie 2020, persoana căutată a fost arestată în Anglia în temeiul unui mandat european de arestare.
- 11 Persoana căutată a contestat această decizie în contextul Hotărârii OG (C-508/18) și a Hotărârii PI (C-82/19), urmate de Hotărârea JR și YC (C-566/19 PPU și C-

626/19 PPU), Hotărârea XD (625/119 PPU), Hotărârea ZB (C 627/19 PPU) și Hotărârea PF (C-509/18), pronunțate de Curtea de Justiție.

- 12 La 24 noiembrie 2020 și, respectiv, la 26 noiembrie 2020, instanța de trimitere a ascultat argumentele prezentate de părți și a dispus sesizarea Curții de Justiție.

REZUMATUL PROBLEMELOR RIDICATE

- 13 Prezenta cauză privește domeniul de aplicare și definiția noțiunii de „autoritate judiciară” în sensul articolului 6 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare (denumit în continuare „MEA”) și procedurile de predare între statele membre. Se pune problema dacă procurorul bulgar constituie o „autoritate judiciară” în sensul articolului 6 alineatul (1).
- 14 În jurisprudența recentă a Curții de Justiție, în special în Hotărârea OG (C-508/18) și în Hotărârea PI (C-82/19), s-a statuat că, anterior emiterii unui mandat european de arestare în vederea efectuării urmăririi penale, trebuie să fie emis un mandat de arestare național (denumit în continuare „MAN”) care să stea la baza acestuia de o autoritate care beneficiază de protecție jurisdicțională.
- 15 De asemenea, Hotărârea Bob-Dogi pronunțată de Curtea de Justiție în cauza C-241/15 a clarificat faptul că emiterea unui mandat european de arestare constituie și impune un al doilea nivel de protecție pentru persoana căutată (denumită în continuare „PC”).
- 16 Problema fundamentală este dacă protecția pe două niveluri impusă este asigurată atunci când atât MAN, cât și MEA sunt emise de procuror și nu există posibilitatea intervenției unei instanțe înainte de predarea unei PC către statul solicitant.

ÎNTREBAREA PRELIMINARA

- 17 În cazul în care predarea este solicitată în vederea efectuării urmăririi penale împotriva unei persoane căutate, iar atât decizia de emiterie a unui mandat de arestare național (denumit în continuare „MAN”), cât și decizia de emiterie a unui mandat european de arestare (denumit în continuare „MEA”) sunt luate de un procuror, fără intervenția unei instanțe înainte de predare, persoana căutată beneficiază de protecția pe două niveluri avută în vedere de Curte în Hotărârea Bob-Dog [din 1 iunie 2016] (C-241/15, ECLI:EU:C:2016:385), dacă:
- a. efectul MAN se limitează la reținerea persoanei pentru o durată de maximum 72 de ore în vederea prezentării sale în fața unei instanțe; și

- b. cu ocazia predării, este numai de competența instanței să dispună punerea în libertate sau prelungirea [OR. 3] detenției, ținând seama de toate împrejurările cauzei?

SITUAȚIA DE FAPT RELEVANTĂ

Procedura judiciară bulgară

- 18 Constituția Republicii Bulgaria prevede că procurorii fac parte din sistemul judiciar independent și că, în exercitarea funcțiilor lor, procurorii (precum și judecătorii, jurații și magistrații de instrucție) se supun doar legii (Constituția, capitolul al șaselea, articolul 117 alineatul 2). Aceștia sunt obligați să respecte Codul de procedură penală (denumit în continuare „CPP”).
- 19 În faza urmăririi penale, procurorul este „autoritatea judiciară emitentă” desemnată în scopul unui MEA. Procurorul bulgar emite o măsură restrictivă, mai precis o măsură sau o ordonanță privativă de libertate, atunci când există motive suficiente, valabilă pentru o perioadă de 72 de ore, care garantează că, după momentul arestării, persoana va fi prezentată în fața unei instanțe pentru ca aceasta din urmă să dispună cu privire la menținerea stării de arest; articolele 63 și 64 CPP.
- 20 Instanța nu s-a pronunțat cu privire la garanțiile procedurale, precum prezența sau absența unui avocat care să îl reprezinte pe inculpat la momentul emiterii ordonanței procurorului.
- 21 În cazurile în care persoana se află în afara țării, măsura nu este supusă niciunui control din partea unei instanțe înainte de predarea persoanei căutate către statul membru. Atunci când o persoană se află în străinătate, procurorul este de asemenea cel care ia decizia de emiteră a unui MEA în cursul urmăririi penale, pe baza ordonanței sau a măsurii privative de libertate; cu alte cuvinte, înainte de a fi supusă examinării unei instanțe.
- 22 În faza de judecată, instanța competentă este „autoritatea judiciară emitentă”, fiind singura abilitată să emită un MEA.
- 23 În etapa ulterioară condamnării, procurorul redevine „autoritatea judiciară emitentă” competentă să emită un MEA în cazul existenței unei hotărâri judecătorești definitive și executorii.
- 24 Decizia de emiteră a unui MEA de către un procuror nu poate face obiectul unei căi de atac în fața unei instanțe; legea statului membru nu prevede dispoziții care să acorde acest drept PC.

LITIGIUL DIN PROCEDURA NAȚIONALĂ

- 25 Litigiul este identic cu litigiul în cadrul unei alte proceduri naționale aflate pe rolul High Court of Justice [Înalta Curte de Justiție] în cazul căreia o trimitere preliminară a fost deja înaintată Curții (cauza C-206/20, trimiterea preliminară din 15 mai 2020). Astfel cum se explică în continuare și spre deosebire de cauza C-206/20, este vorba despre o trimitere în care a fost necesară solicitarea judecării potrivit procedurii de urgență întrucât persoana căutată se află în stare privativă de libertate, iar în cauza sa nu ar trebui să se aștepte soluționarea cauzei C-206/20, care nu beneficiază de judecare potrivit procedurii de urgență.
- 26 Reprezentanții persoanei căutate susțin că sistemul din Bulgaria nu respectă decizia-cadru și jurisprudența Curții de Justiție. Legea națională prevede că un procuror bulgar poate emite o măsură privativă de libertate, valabilă în statul membru pentru o perioadă de 72 de ore; iar ulterior același procuror poate emite un MEA. În niciunul dintre aceste cazuri drepturile în materie de procedură și drepturile fundamentale ale PC nu sunt protejate printr-o hotărâre judecătorească sau prin control jurisdicțional, nici în ceea ce privește caracterul proporțional. Din moment ce măsura privativă de libertate constituie un MAN, aceasta nu este supusă niciunei forme de control decât după (eventuala) predare a PC către statul membru. În ceea ce privește MEA, acesta nu face obiectul niciunui control jurisdicțional nici înainte, nici după predare.
- 27 Reprezentanții autorității solicitante susțin că interesele unui inculpat sunt întotdeauna [OR. 4] protejate prin participarea unui avocat care acționează în numele său. Decizia de emitere a MEA se întemeiază pe măsura privativă de libertate care impune ca, după predare, PC să fie prezentată în fața unei instanțe din statul membru în scopul confirmării sau al înlocuirii măsurii reținerii și privării de libertate. Ulterior predării, PC sau reprezentantul său legal au dreptul de a prezenta observații cu privire la menținerea sa în detenție. Sistemul este, așadar, conform cu decizia-cadru și cu jurisprudența Curții, întrucât asigură protecția pe două niveluri.

LEGISLAȚIA APLICABILĂ

- 28 Legislația bulgară aplicabilă:
- Legea privind putere judecătorească, articolul 127;
 - Codul bulgar de procedură penală, articolele 6, 46, 55-59, 63, 64, 94, 193, 212, 269
 - Constituția Bulgariei, capitolul al șaselea, articolele 117, 119-130, articolul 130a alineatele (1) și (4) și articolul 130c alineatul (3)
 - Legea privind extrădarea și mandatul european de arestare, articolele 3, 37, 38, 56

29 Legislația Uniunii aplicabilă:

- Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului
- Directiva 2013/48/UE a Consiliului
- Hotărârea OG și Hotărârea PI (C-508/18 și C-82/19)
- Hotărârea JR și YC (C-566/19 PPU și C-626/19 PPU)
- Hotărârea XD (C-625/119 PPU)
- Hotărârea Z6 (C-627/19 PPU)
- Hotărârea PF (C-509/18)
- Hotărârea Bob-Dogi (C-241/15)

SCURTĂ PREZENTARE A TEMEIULUI CERERII

- 30 Decizia-cadru 2002/584/JAI privind mandatul european de arestare se înscrie într-un sistem de recunoaștere reciprocă între statele membre care se bazează pe încrederea reciprocă.
- 31 Considerentul (5) face referire la „un sistem de liberă circulație a deciziilor judiciare în materie penală”.
- 32 Potrivit considerentului (8), decizia privind executarea „trebuie să facă obiectul unor controale suficiente, ceea ce înseamnă că o autoritate judiciară din statul membru în care a fost arestată persoana căutată va trebui să ia decizia de predare a acesteia.”
- 33 Considerentul (10) al deciziei-cadru are următorul cuprins:
 „(10) Mecanismul mandatului european de arestare se bazează pe un grad ridicat de încredere între statele membre. Punerea în aplicare a acestuia nu poate fi suspendată decât în caz de încălcare gravă și persistentă de către unul din statele membre a principiilor enunțate la articolul 6 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, constatată de Consiliu, în aplicarea articolului 7 alineatul (1) din tratatul menționat anterior și cu consecințele prevăzute la alineatul (2) din același articol.”
- 34 Articolul 1 din decizia-cadru stabilește următoarea definiție a mandatului european de arestare:
 „(1) Mandatul european de arestare este o decizie judiciară emisă de un stat membru în vederea [OR. 5] arestării și a predării de către un alt stat membru a

unei persoane căutate, pentru efectuarea urmăririi penale sau în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate.”

- 35 Articolul 6 prevede, în ceea ce privește autoritatea judiciară competentă, că:
- „Autoritatea judiciară emitentă este autoritatea judiciară a statului membru emitent care este competentă să emită un mandat european de arestare, în conformitate cu dreptul acestui stat.”
- 36 Articolul 8 alineatul (1) litera (c) prevede:
- „Mandatul european de arestare conține [...]
- (c) indicarea existenței unei hotărâri executorii, a unui mandat de arestare sau a oricărei alte decizii judiciare executorii având același efect, intrând în sfera de aplicare a articolelor 1 și 2;”
- 37 Executarea unui MEA este supusă numai motivelor de neexecutare obligatorie și facultativă prevăzute la articolele 3 și 4 din decizia-cadru. Din acest motiv, Curtea a statuat în mai multe cauze că emiterea unui MEA trebuie să facă în același timp obiectul unui control jurisdicțional și să fie întemeiată pe un mandat de arestare național.
- 38 În Hotărârea Bob-Dogi, C-241/15 [punctul 56], Curtea a statuat că „sistemul mandatului european de arestare cuprinde, așadar, în temeiul cerinței prevăzute la articolul 8 alineatul (1) litera (c) din decizia-cadru, o protecție pe două niveluri a drepturilor în materie de procedură și a drepturilor fundamentale de care trebuie să beneficieze persoana căutăată, având în vedere că, la protecția judiciară prevăzută la primul nivel, cu ocazia adoptării unei decizii judiciare naționale cum este un mandat de arestare național, se adaugă protecția care trebuie să fie asigurată la cel de al doilea nivel, cu ocazia emiterii mandatului european de arestare, care poate interveni, dacă este cazul, în termene scurte după adoptarea respectivei decizii judiciare naționale.”
- 39 La 27 mai 2019, Curtea de Justiție a pronunțat hotărârea sa în cauzele conexe OG (C-508/18) și PF (C-82/19 PPU), care priveau chestiunea posibilității ca un procuror (în mod specific în Germania) să fie considerat o „autoritate judiciară” în sensul articolului 6 alineatul (1) din decizia-cadru. În cadrul examinării chestiunii independenței procurorilor germani prin raportare la riscul de a fi supuși, direct sau indirect, unor ordine sau unor instrucțiuni din partea puterii executive, Curtea a oferit îndrumări cu privire la definiția și la caracteristicile unei „autorități judiciare emitente”.
- 40 La 12 decembrie 2019, Curtea s-a pronunțat și în alte cauze cu privire la calitatea procurorului de „autoritate judiciară emitentă” în Franța, în Suedia și în Belgia, a se vedea Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg și Openbaar Ministerie (Parchetul din Lyon și Parchetul din Tours) (C-566/19 PPU și C-626/19 PPU) (Hotărârea JR și YC), Openbaar Ministerie (Ministerul Public din Suedia) (C-

625/19 PPU) (Hotărârea XD) și Openbaar Ministerie (Ministerul Public din Bruxelles) (C-627/19 PPU) (Hotărârea ZB).

- 41 Curtea a statuat că, atunci când un organ care participă la administrarea justiției, precum un procuror, și care nu este un judecător sau o instanță judecătorească, emite un mandat european de arestare, mandatul de arestare național care stă la baza acestuia trebuie să asigure că persoana căutată beneficiază de garanțiile procedurale și de drepturile fundamentale inerente protecției jurisdicționale¹.
- 42 În cadrul unui mandat european de arestare trebuie să existe o protecție pe două niveluri, iar autorității judiciare emitente îi revine sarcina de a [OR. 6] asigura al doilea nivel de protecție, chiar și în ipoteza în care mandatul de arestare național a fost emis de o instanță². Procurorul trebuie să controleze respectarea condițiilor și să examineze caracterul proporțional al deciziei înainte de emiterea unui MEA³.
- 43 Procurorul nu trebuie să fie supus, direct sau indirect, unor ordine sau unor instrucțiuni individuale din partea puterii executive⁴. Procurorul poate fi obligat să se conformeze instrucțiunilor interne din partea superiorilor ierarhici din cadrul parchetului⁵.
- 44 Condițiile de emitere a unui mandat european de arestare și în special caracterul proporțional al deciziei de emitere trebuie să poată fi supuse în statul membru emitent unui control jurisdicțional care îndeplinește pe deplin cerințele inerente unei protecții jurisdicționale efective⁶. Acesta poate avea loc înainte sau după predare⁷. Cerința controlului jurisdicțional nu afectează calificarea unei autorități drept „autoritate judiciară emitentă”. Cu toate acestea, în cazul emiterii de către o autoritate din afara sistemului instanțelor, este imperativă cerința potrivit căreia controlul jurisdicțional asupra deciziei procurorului respectiv trebuie să fie unul complet, în conformitate cu cerințele unei protecții jurisdicționale efective⁸.

¹ Hotărârea OG, punctele 66 și 59; a se vedea de asemenea Hotărârea PF (Lituania), punctele 46-47.

² Hotărârea PF (Lituania), punctul 50.

³ Hotărârea OG, punctele 71 și 72.

⁴ Hotărârea OG, punctele 73 și 90.

⁵ Hotărârea JR, punctul 56.

⁶ Hotărârea OG, punctul 75; Hotărârea PF, punctul 53 și Hotărârea JR, punctele 62-63.

⁷ Hotărârea JR, punctele 70-73.

⁸ Hotărârea OG, punctul 75, și Hotărârea JR, punctele 48-49.

- 45 Revine autorității judiciare de executare sarcina de a stabili dacă deciziile de emiteră a unui mandat european de arestare „pot face obiectul unei căi de atac care îndeplinește în totalitate cerințele inerente unei protecții jurisdicționale efective”⁹.
- 46 Revine statelor membre sarcina de a se asigura că sistemele lor juridice garantează în mod efectiv protecția jurisdicțională cerută prin intermediul unor căi de atac aplicabile, care pot diferi de la un sistem la altul. Instituirea unui drept la o cale de atac distinctă împotriva emiterii unui mandat european de arestare constituie o posibilitate¹⁰.
- 47 În consecință, înainte de emiterăa unui mandat european de arestare de către un procuror, protecția garanțiilor procedurale și a drepturilor fundamentale trebuie să fi fost deja asumată de o autoritate judiciară la momentul emiterii mandatului de arestare național. Mandatul european de arestare reprezintă al doilea nivel de protecție a drepturilor în materie de procedură și a drepturilor fundamentale¹¹.
- 48 Cel puțin unul dintre cele două mandate, mandatul de arestare național sau mandatul european de arestare, trebuie să ofere toate garanțiile persoanei căutate, în special (1) faptul că procedura în cauză este supusă controlului jurisdicțional; și (2) faptul că persoana căutată beneficiază de toate garanțiile proprii adoptării acestui tip de decizie¹².
- 49 Condițiile de emiteră a mandat european de arestare și caracterul său proporțional pot face obiectul unui control jurisdicțional, înainte sau concomitent cu adoptarea sa, dar și ulterior¹³.

MOTIVELE TRIMITERII

- 50 Noțiunea de „autoritate judiciară emitentă” este o noțiune autonomă în dreptul Uniunii, iar stabilirea sensului acesteia nu poate fi lăsată la aprecierea statelor membre: Hotărârea Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, [OR. 7] punctul 32, și Hotărârea din 10 noiembrie 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, punctul 33.
- 51 Instanța de trimitere consideră necesar să adreseze Curții de Justiție o întrebare preliminară, întrucât răspunsul la această întrebare nu este clar, iar stabilirea acestuia este necesară pentru soluționarea litigiului.

⁹ Hotărârea PF, punctul 57 (concluzie menținută în Hotărârea JR, punctul 49).

¹⁰ Hotărârea XD, punctele 43-44.

¹¹ Hotărârea OG, punctul 66, și Hotărârea Bob-Dogi, punctul 55

¹² Hotărârea OG, punctul 70.

¹³ Hotărârea XD, punctul 52.

- 52 Instanța de trimitere consideră că, potrivit regimului legislativ național actual din Bulgaria, nici măsura privativă de libertate luată la nivel național, nici mandatul european de arestare nu se întemeiază pe o decizie a unei instanțe; și niciuna dintre acestea nu este susceptibilă de a fi supusă unui control jurisdicțional înainte de predarea persoanei căutate. Procurorul este însărcinat cu emiterea unui document prin care se autorizează reținerea unei persoane timp de 72 de ore, iar, ulterior, procurorul este însărcinat cu emiterea unui MEA.
- 53 Situația din Bulgaria pare a fi diferită de oricare dintre celelalte cauze supuse deja examinării Curții, întrucât nu există nicio posibilitate de intervenție din partea unei instanțe cu privire la MAN sau la MEA în cauzele care presupun urmărirea penală în vederea inculpării înainte de predare și nu există nicio posibilitate de exercitare a unui control jurisdicțional asupra deciziei procurorului de emitere a unui MEA.
- 54 Instanța de trimitere consideră că statutul de autoritate judiciară emitentă al procurorului în aceste împrejurări poate fi stabilit doar prin intermediul unei hotărâri a Curții de Justiție cu privire la cerințele pentru asigurarea unei protecții jurisdicționale efective. Niciuna dintre deciziile Curții de Justiție nu a abordat până la acest moment situația care se prezintă în fața instanței de trimitere.

DOCUMENTELE ÎNSOȚITOARE

- 55 Prezenta cerere de decizie preliminară este însoțită de următoarele documente:
- c. Toate ordonanțele și deciziile acestei instanțe
 - d. Mandatul european de arestare emis pentru persoana căutată. **[OR. 8]**

LA WESTMINSTER MAGISTRATES COURT

ÎN FAȚA DISTRICT JUDGE (MAGISTRATES COURT) GRIFFITHS

ÎN LITIGIUL DINTRE:

PARCHETUL REGIONAL DIN SVISHTOV

și

PL

CERERE DE JUDECARE POTRIVIT PROCEDURII PRELIMINARE DE URGENȚĂ PREVĂZUTE LA

ARTICOLUL 107 DIN REGULAMENTUL DE PROCEDURĂ

1. Instanța de trimitere, Westminster Magistrates Court, solicită Curții să judece trimiterea preliminară potrivit procedurii preliminare de urgență prevăzute la articolul 107 din Regulamentul de procedură. Instanța de

trimitere formulează această cerere în lumina Recomandărilor Curții de Justiție (2019/C 380/01) publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la 8 noiembrie 2019, referitoare la efectuarea trimerilor preliminare.

2. Persoana căutată, PI, este un cetățean bulgar, a cărui extrădare este solicitată Regatului Unit în scopul efectuării urmăririi penale în Bulgaria pentru comiterea unei infracțiuni de furt care ar fi fost săvârșită la 8 decembrie 2019. Autoritatea solicitantă este procurorul Parchetului Regional din Svishtov, Bulgaria.
3. Persoana căutată a fost arestată în temeiul unui mandat european de arestare, iar, în prezent, se află în stare privativă de libertate în Regatul Unit exclusiv în temeiul acestei proceduri.
4. Starea sa privativă de libertate face obiectul unei revizuri periodice; aceasta trebuie să se înfățișeze în fața instanței de trimitere la fiecare 28 de zile pentru ca instanța să evalueze necesitatea menținerii sale în detenție. Cu excepția cazului în care instanța de trimitere reține că circumstanțele care justifică detenția sa nu mai sunt întrunite, aceasta va rămâne în detenție până la soluționarea procedurii sale de extrădare (inclusiv a oricărei proceduri de recurs).
5. Instanța de trimitere are în vedere termenele stricte de predare în materie de extrădare, prevăzute la articolul 18 din Decizia-cadru 2002/584/JAI. Articolul 267 al patrulea paragraf TFUE impune Curții să pronunțe o hotărâre „în cel mai scurt termen” atunci când se invocă o întrebare preliminară într-o cauză privind o persoană supusă unei măsuri privative de libertate.
6. În Hotărârea din 25 iulie 2018 (Marea Cameră), Minister for Justice and Equality (Deficiențele sistemului judiciar) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586), a fost admisă o cerere privind judecarea trimerii preliminare potrivit procedurii de urgență formulată de instanța irlandeză într-o cauză în care persoana în cauză era privată de libertate, menținerea acesteia în detenție depindea de rezultatul procedurii principale, iar măsura detenției a fost dispusă în cadrul executării unor mandate europene de arestare (punctele 29 și 30). **[OR. 9]**
7. În Hotărârea din 12 februarie 2019, TC (C-492/18 PPU, EU:C:2019:108), Curtea a amintit jurisprudența sa constantă potrivit căreia este necesar să se ia în considerare împrejurarea că persoana în cauză era privată de libertate și că menținerea sa în detenție depinde de soluționarea litigiului principal; situația persoanei în cauză trebuie apreciată astfel cum se prezintă la data examinării cererii privind judecarea trimerii preliminare potrivit procedurii de urgență.

8. Procedura de extrădare a acestei persoane căutate nu poate fi finalizată înainte ca Curtea să se pronunțe cu privire la întrebarea preliminară. Hotărârea Curții este determinantă în ceea ce privește aprecierea de către instanța de trimitere a situației juridice a persoanei căutate.
9. În cazul în care răspunsul la întrebare este că autoritatea solicitantă nu poate să constituie o „autoritate judiciară emitentă” în sensul articolului 6 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, aceasta fiind o noțiune autonomă a dreptului Uniunii, se va înceta de îndată executarea mandatului emis pe numele persoanei căutate, iar aceasta va fi pusă în libertate.
10. La 15 mai 2020, o altă instanță din Regatul Unit a adresat o întrebare identică celei adresate de instanța de trimitere; cauza C-206/20. Cu toate acestea, Curtea a respins cererea de judecare a acestei cauze potrivit „procedurii accelerate”, dat fiind că persoana căutată din cadrul procedurii respective este eliberată pe cauțiune.
11. În cazul în care judecarea în procedură de urgență nu este admisă în speță, instanța de trimitere trebuie să aștepte soluția dată cu privire la cererea de decizie preliminară care face obiectul cauzei C-206/20 și care se judecă potrivit procedurii ordinare. Drept care, persoana a cărei predare este solicitată poate rămâne în detenție pentru o perioadă mult mai lungă decât termenele prevăzute de Decizia-cadru 2002/584/JAI pentru soluționarea procedurilor. **[OR. 10]**